

Izreka

Razmatranjem prvog prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1357/2013 od 17. prosinca 2013. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice.

(¹) SL C 262, 10. 8. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company” AAS/Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-230/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 195. – Članak 232. stavak 1. točka (a) – Članak 221. stavak 3. – Zajednička carinska tarifa – Naplata iznosa carinskog duga – Obavješćavanje dužnika o iznosu carine – Rok zastare – Aktivacija jamčeve obveze – Prisilno izvršenje radi naplate – Razuman rok”)

(2021/C 278/32)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „BTA Baltic Insurance Company” AAS

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

1. Članak 195. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici, treba tumačiti na način da se jamac carinskog duga iz tog članka ne može kvalificirati kao „dužnik” u smislu članka 221. stavka 3 Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1186/2009, te se, stoga, na navedenog jamca ne može primjenjivati rok zastare od tri godine od dana nastanka carinskog duga predviđen tom odredbom.
2. Članak 232. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1186/2009, treba tumačiti na način da se obveza država članica predviđena u toj odredbi da poduzmu sve propisane mogućnosti prema važećem zakonodavstvu za osiguranje naplate tog duga, primjenjuje ne samo na dužnika, nego i na jamca, i da se potonjeg dakle, na temelju navedenog članka 232. stavka 1. točke (a) može smatrati osobom protiv koje je usmjereno prisilno izvršenje i na koju se primjenjuju pravila države članice, uključujući i ona koja se odnose na rokove, u području izvršenja.
3. Pravilo koje proizlazi iz načela pravne sigurnosti, a u skladu s kojim treba poštovati razumni rok zastare, treba tumačiti na način da se primjenjuje na tužbu podnesenu protiv jamca kako bi se osigurala naplata carinskog duga.

(¹) SL C 255, 3. 8. 2020.